

Arrest

nr. 158 722 van 16 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 oktober 2015.

Gelet op de beschikking van 26 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. RUMONGE die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk dat hij Afghanistan ontvlucht is omdat hij ervan verdacht werd de oorzaak te zijn van de arrestatie van A., een spion voor Iran, en de beweerdde problemen omwille van zijn tewerkstelling bij de Afghaanse autoriteiten.

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 122 757 van 18 april 2014 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is en omdat er in Herat geen situatie heerst van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker fotokopieën neer van de volgende documenten: het medisch dossier van zijn broer, twee foto's van zijn gewonde oom, drie familiefoto's en drie foto's waarop hij te zien is met de gouverneur van Herat.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoont in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

4.2.1. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

4.2.2. Vooreerst wenst de Raad verzoeker er op te wijzen dat, in tegenstelling tot zijn betoog, uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de nieuwe documenten niet worden weerhouden omdat ze vals zouden zijn maar omdat ze onvoldoende bewijskrachtig zijn om de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

De bij de aanvullende nota's d.d. 22 augustus 2014 en 14 oktober 2014 en 12 december 2014 bijgebrachte documenten vermogen overigens evenmin de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

Wat betreft het door verzoeker neergelegde krantenartikel d.d. 18 april 2014 (stuk 25 van de stukkenbundel), merkt de Raad vooreerst op dat een krantenartikel in een originele krant een bewijs is dat een artikel gepubliceerd is maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Een krantenartikel is immers geen officieel document en bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. 122 757 van 18 april 2014. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Zulks klemmt des te meer aangezien verzoeker blijkens de bestreden beslissing amper informatie kan verstrekken met betrekking tot de daders doch zich integendeel louter beperkt tot enkele bonte beweringen en vermoedens. Verweerder geeft in zijn verweernota d.d. 21 november 2014 ook terecht aan dat niet kan ingezien worden hoe het gegeven dat er in het artikel enerzijds sprake is van "onbekende gewapende mannen" verenigbaar is met de vaststelling dat anderzijds "de daders sinds een jaar problemen hadden met zijn broer [i.e. verzoeker]".

Waar verzoeker heden de hand heeft kunnen leggen op het origineel medisch dossier van diens broer (stuk 26 van de stukkenbundel bij de aanvullende nota van 22 augustus 2014), merkt de Raad samen met verweerder in zijn verweernota op dat zulks geen afbreuk doet aan de beoordeling of appreciatie die dienaangaande is vervat in de bestreden beslissing, met name dat de medische stukken an sich niets zeggen over de concrete omstandigheden waarin deze feiten zich hebben afgespeeld (omstandigheden die verzoeker zoals gezegd niet op aannemelijke wijze weet toe te lichten) en verzoeker nauwelijks vertrouwd bleek te zijn met de inhoud van deze stukken en bijaldien niet tegemoet komt aan de bewijslast die op zijn schouders rust.

Wat betreft het internetartikel betreffende de aankondiging van het ontslag door de gouverneur van de provincie Herat wegens wijdverbreide corruptie bij de overheidsdiensten en druk die hij ervaren zou hebben door toedoen van de burgemeester van Herat en andere plaatselijke machthebbers (stuk 29 bijgebracht bij aanvullende nota d.d. 14 oktober 2014), kan niet worden ingezien op welke wijze dergelijk gegeven uitstaans heeft met de essentie van de asielmotieven die verzoeker zelf voorhoudt. Als dusdanig betreft het evenmin een nieuw gegeven dat de kans op internationale bescherming in hoofde van verzoeker aanzienlijk groter maakt.

Aangaande de foto tot slot waarop de woordvoerder van de gouverneur van Herat, waarbij verzoeker werkzaam was, afgebeeld staat (stuk 36 bijgebracht bij aanvullende nota d.d. 12 december 2014) en waarmee verzoeker wenst aan te tonen dat hij werkte voor de Afghaanse autoriteiten en bijgevolg over een risicoprofiel beschikt, wijst de Raad er op dat zijn werkzaamheden te dezen niet ter discussie staan, doch wel de beweerde problemen van verzoeker met A. Verzoeker vermeldde overigens ten tijde van zijn eerste asielaanvraag nergens dat hij omwille van de uitvoering van zijn job ooit in de problemen kwam. Het feit dat verzoeker gedurende iets meer dan anderhalf jaar bij de Afghaanse overheid heeft gewerkt, volstaat op zich niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

4.2.3. In de mate verzoeker verwijst naar de UNHCR Guidelines waarin de 'potential risk profiles' worden gedefinieerd, meer bepaald de jongens en mannen die op een leeftijd zijn gekomen waarop zij "vechtmateriaal" zijn, zoals verzoeker, en stelt aldus tot een risicogroep te behoren, merkt de Raad vooreerst op dat een loutere verwijzing door verzoeker naar een risicoprofiel zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoeker aldus in gebreke blijft nu hij louter verwijst naar algemene informatie.

4.2.4. Verzoekers argument dat hij tot een risicogroep behoort omdat hij een verwesterde jongeman zou zijn wegens zijn lange verblijf in Europa, is een bewering waarvan hij niet aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als zodanig gepercipieerd en hierom gevisieerd zal worden. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

4.3. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker heeft de Raad in zijn arrest nr. 122 757 van 18 april 2014 als volgt geoordeeld: "Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied Herat, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De Raad oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier [...], waaruit blijkt dat er voor burgers uit het district Herat in de gelijknamige provincie actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit de stad Herat in de provincie Herat geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit genoemde informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie in Afghanistan nog steeds verschillend is naargelang de regio. De provincie Herat is één van de grootste provincies van Afghanistan en is in economische termen één van de belangrijkste. De provincie geldt als één van de veiligste van Afghanistan en kende een sterke economische en socio-culturele ontwikkeling. Het aantal doelgerichte moorden is weliswaar sterk toegenomen in de stad, maar het geweld lijkt in de eerste plaats ANSF en hooggeplaatste overheidsmedewerkers te viseren. Verder staat Herat maandelijks veruit bovenaan in de lijst van ontvangende provincies voor Internally Displaced Persons, die zich voornamelijk settelen in Herat stad en omliggende districten zoals Injil. Tevens kwam uit de provincie regelmatig het nieuw van groepen strijders die in het vredesproces stapten. Herat is bereikbaar via de luchthaven. Vanuit Kabul vertrekken dagelijks binnenlandse vluchten."

Uit de informatie gevoegd aan de verweernota d.d. 21 november 2014 (de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict d.d. 25 juni 2014 en de COI Focus, Afghanistan: Veiligheidssituatie Afghanistan – Regionale analyse. Deel II: Noord en West Afghanistan, d.d. 25 juni 2014) blijkt tevens dat er in verzoekers regio van herkomst, zijnde Herat, geen "open combat" gevoerd wordt en dat er geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Daar echter deze rapporten dateren van juni 2014 en aldus geen beschrijving bevatten van de huidige stand van het conflict in Afghanistan, is het voor de Raad onmogelijk om zich op basis van voormelde rapporten, de algemeen gekende onrustige situatie in Afghanistan mede in acht genomen, een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in de verklaarde regio van verblijf van verzoeker.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

1.3. De Raad wijst er vooreerst op dat de verwerende partij op 13 november 2015 een aanvullende nota en een actuele COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie Herat.*", d.d. 6 november 2015 heeft ingediend. Verzoekende partij bevestigt dat zij de aanvullende nota met actuele informatie heeft ontvangen. Ter terechtzitting legt verwerende partij de COI Focus "*Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan*", d.d. 10 juli 2015 neer.

De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking dienaangaande en stelt de partijen daarvan in kennis.

1.4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 26 oktober 2015, voert verzoekende partij aan dat de commissaris-generaal op een selectieve wijze de COI Focus interpreteert en een besluit neemt dat niet overeenkomt met de realiteit. Verzoekende partij legt in antwoord op de aanvullende nota bijkomende stukken neer (stukken 37 en volgende) over de veiligheidssituatie in Herat. Zij preciseert dat zij een risicoprofiel heeft omdat zij voor de Afghaanse autoriteiten werkte en reeds eerder het slachtoffer was van vervolging. Verzoekende partij vervolgt dat er in september bij een aanslag verschillende burgers om het leven kwamen. Zij stelt dat niet enkel "high profile" doelwitten worden gevisieerd en wijst er op dat de "collaterale damage" gestegen is. Zij wijst op een erg onzekere toekomst bij een verdere terugtrekking van de NAVO-troepen. Verzoekende partij stelt tevens dat IS sinds juni 2015 actief is in Afghanistan en dat volgens de Amerikanen er reeds 1000 à 3000 IS-strijders zijn.

Verwerende partij repliceert dat zij naar de aanvullende nota en de actuele informatie in de COI verwijst. Verwerende partij wijst er op dat de informatie die verzoekende partij neerlegt betrekking heeft op Herat provincie terwijl zij afkomstig is uit de stad. Verwerende partij wijst er op dat Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies is van het land. De stad staat onder controle van de Afghaanse overheid. Zij licht toe dat er geen sprake is van een opmars van IS in Afghanistan en de gevechten die er zijn tussen de Taliban en IS zich concentreren in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan.

1.4.2. Betreffende verzoekende partij haar stelling dat zij een risicoprofiel heeft omdat zij voor de Afghaanse autoriteiten werkte en reeds eerder het slachtoffer was van vervolging, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt vastgesteld: "*Aangaande de foto tot slot waarop de woordvoerder van de gouverneur van Herat, waarbij verzoeker werkzaam was, afgebeeld staat (stuk 36 bijgebracht bij aanvullende nota d.d. 12 december 2014) en waarmee verzoeker wenst aan te tonen dat hij werkte voor de Afghaanse autoriteiten en bijgevolg over een risicoprofiel beschikt, wijst de Raad er op dat zijn werkzaamheden te dezen niet ter discussie staan, doch wel de beweerdde problemen van verzoeker met A. Verzoeker vermeldde overigens ten tijde van zijn eerste asielaanvraag nergens dat hij omwille van de uitvoering van zijn job ooit in de problemen kwam. Het feit dat verzoeker gedurende iets meer dan anderhalf jaar bij de Afghaanse overheid heeft gewerkt, volstaat op zich niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.*" Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Haar werkzaamheden voor de Afghaanse autoriteiten worden niet betwist, doch wel de problemen die volgens haar beweerdelijk hieruit zouden zijn voortgevloeid, problemen waar echter, zo werd vastgesteld in het kader van haar eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 122 757 van 18 april 2014, dat gezag van gewijsde geniet, geen geloof aan kan worden gehecht.

1.4.3. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal gevoegd bij haar aanvullende nota d.d. 13 november 2015 (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie Herat*", d.d. 6 november 2015) blijkt dat de provincie Herat tot de westelijke regio van Afghanistan behoort, terwijl het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan zich in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten van het land bevindt, en dat Herat een van de grootste en in economische termen een van de belangrijkste provincies van het land is. Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Heratstad, die onder de controle van de Afghaanse overheid staat, dient, zo blijkt uit de informatie, te worden vastgesteld dat het geweldsniveau en de impact van het conflict er verschillend is van de rest van de

provincie Herat. Herat-stad wordt tot de “eerder veilige steden” van Afghanistan gerekend en is, net als de andere steden in Afghanistan, stevig in handen van de overheid. Het geweld dat er plaatsvindt, neemt de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. In de stad vinden aanslagen plaats die zogenaamde ‘hoge profielen’, zoals overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid viseren en als doelwit hebben. Voorts gebeuren er gewelddadige acties op de weg van en naar Herat-stad die op Afghaanse politieagenten en Afghaanse militairen zijn gemunt, en waarbij een gering aantal burgerslachtoffers te betreuren valt. Herat kent daarnaast een toenemend probleem van criminaliteit; vooral het kidnappen van welstellenden, een fenomeen dat over heel Afghanistan in opmars is, nam onlangs toe. Niettegenstaande er sprake is van een toename van het aantal veiligheidsincidenten in Herat-stad dwong het geweld geen significante groepen op de vlucht, doch blijkt de stad, aldus de informatie van het Commissariaat-generaal, daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Voor burgers in Herat-stad is er actueel, zo stelt de commissaris-generaal en blijkt uit diens voormelde informatie, geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij verwijt de commissaris-generaal een selectieve interpretatie van voornoemde informatie en ze stelt dat deze niet overeenstemt met de realiteit. Verzoekende partij slaagt er echter niet aan te tonen dat de informatie van de commissaris-generaal en diens gevolgtrekkingen onjuist of niet meer actueel zouden zijn, en brengt geen documentatie bij die de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal weerleggen. Immers, zoals door verwerende partij ter terechtzitting terecht wordt opgemerkt, heeft de door verzoekende partij middels haar aanvullende nota ter zitting neergelegde informatiebundel quasi uitsluitend betrekking op (verschillende districten verspreid gelegen in) de provincie Herat, doch niet op de stad Herat waarvan verzoekende partij afkomstig is. In zoverre de door verzoekende partij bij haar aanvullende nota gevoegde informatie wel enigszins betrekking heeft op Herat-stad, zoals het artikel omtrent de moord op twee politieagenten in de stad Herat, doet deze geenszins afbreuk aan, doch sluit deze aan bij de (vaststellingen in de) informatie van het Commissariaat-generaal dat (ofschoon er een toename is van het geweld in de stad Herat (nagenoeg) hierbij) hoofdzakelijk “high profile” doelwitten worden geviseerd. Uit de informatie door verzoekende partij bij haar verweernota gevoegd blijkt niet, en verzoekende partij, die zich voorts beperkt tot enkele algemene en niet onderbouwde opmerkingen als zou de “collaterale damage” zijn gestegen en er een erg onzekere toekomst volgen bij een verdere terugtrekking van de NAVO-troepen, brengt voorts geen concrete en objectieve elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in de stad Herat van die aard is dat burgers er actueel een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij haar argumentatie en de door haar aangebrachte informatie ter terechtzitting werpt geen ander licht op en doet geen afbreuk aan voormelde informatie en analyse van de commissaris-generaal omtrent de veiligheidssituatie in de stad Herat, hoofdstad van de gelijknamige provincie.

1.4.4. Wat de aanwezigheid van IS (Islamitische Staat) in Afghanistan betreft, blijkt uit de informatie door het Commissariaat-generaal middels een aanvullende nota ter terechtzitting neergelegd (COI Focus “*Afghanistan: de Islamitische Staat in Afghanistan*” van 10 juli 2015), dat de acties die IS tot nu toe heeft ondernomen in Afghanistan zich beperken tot en concentreren in (de zuidelijke districten van de) de in het Oosten van het land gelegen provincie Nangarhar grenzend aan Pakistan, alwaar er een algehele opstand aan de gang is van IS tegen de Taliban. De informatie door verzoekende partij bij haar aanvullende nota gevoegd werpt hier geen ander licht op, doch ondersteunt en bevestigt daarentegen de aanwezigheid en acties van IS in de provincie Nangarhar. Uit verzoekende partij haar informatie blijkt echter geenszins en zij brengt voor het overige geen concrete en objectieve elementen aan waaruit zou blijken dat er sprake is van een opmars van IS in/naar de andere delen van Afghanistan, laat staan dat IS een bedreiging zou vormen in Herat.

1.5. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS